

La fitxa 6625/4 d'Optimot, el servei de consultes lingüístiques del Departament de Política Lingüística, diu que «A Catalunya hi ha nou noms de municipis que presenten una denominació que no segueix la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans o la tradició toponomàstica, però, en canvi, té caràcter oficial. Es pot consultar en aquest enllaç:

https://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html?action=Principal&method=detall&input_cercar=top%F2nims+oficials+no+normatius+&numPagina=1&database=FITXES_PUB&idFont=14649&idHitt=14649&tipusFont=Fitxes+de+l%27Optimot&numeroResultat=1&databases_avansada=&categories_avansada=&clickLink=detall&titol=Top%F2nims+oficials+no+normatius&tematica=&tipusCerca=cerca.fitxes

A la pàgina XXI del Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya s'hi especifica que a l'obra hi apareixen topònims destacats amb un asterisc (*) perquè són «noms incorrectes ortogràficament o inadequats a la tradició toponomàstica catalana». En ser al nomenclàtor oficial aquestes formes lingüísticament incorrectes són també considerades oficials.

Tanmateix, l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística, determina que «Els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, excepte els de la Vall d'Aran, que tenen l'aranesa». Segons la llei citada els topònims només són oficials si són normatius, i en canvi veiem que hi ha topònims que són oficials amb formes que no respecten la normativa lingüística de l'IEC, la qual cosa és un oxímoron jurídic, perquè la llei estableix que per a ser oficial un topònim s'ha d'escriure segons la normativa lingüística de l'IEC; és a dir, ha de ser normatiu.

Atesa la contradicció existent entre l'article 18.1 de la Llei 1/1998 -que vincula l'oficialitat dels topònims al fet de respectar la normativa de l'IEC- i l'oficialitat de formes no normatives, sol·licito:

La identificació del precepte legal concret (article i llei) que, per sobre de l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, permeti que els topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'IEC (els marcats amb asterisc al Nomenclàtor) puguin mantenir el caràcter d'oficial.

Advertiment d'admissibilitat:

Faig constar preventivament que l'article 29.2 de la LTC preveu la inadmissió de sol·licituds que busquin un assessorament jurídic, és a dir, un dictamen elaborat ad hoc per a un cas particular, valoracions sobre fets hipotètics o interpretacions doctrinals fetes a mida de la petició. En el present cas, no es demana cap assessorament, ni cap opinió jurídica, ni cap valoració teòrica. El que es demana és, exclusivament, la identificació d'una dada objectiva i preexistent: la norma jurídica de rang legal (article i llei) en la qual l'Administració diu sustentar la seva pròpia actuació pública. Les lleis i decrets aplicats per les administracions públiques en l'exercici de les seves potestats no són opinions; són el marc legal de caràcter públic i publicat (DOGC) que ha de ser completament accessible i traçable pels ciutadans. L'ordenament jurídic aplicat és informació pública en el sentit més pur de l'article 2.b de la LTC. L'Administració no ha de redactar res de nou; només ha d'indicar quina llei vigent i publicada permet mantenir com a oficials topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans, per sobre del que disposa l'article 18.1 de la Llei 1/1998.

Cabassers, 16 de juliol de 2026.